

مقدمه

پیوند قرنیه یکی از مبتدهای بینایی است که در این مقاله مورد بررسی قرار گرفته است. این مبتده باید در هر دو چشم اتفاق بیفتد و باعث شکستگی نظر می‌شود. این مبتده ممکن است از عوامل مختلفی ایجاد شود. از جمله عوامل مکانیکی، آبی و آزمایشی، ایجاد شدن از طریق ابتلای بکروناویوس و ایجاد شدن از طریق ابتلای بکاربونات. این مبتده ممکن است از طریق ابتلای بکروناویوس ایجاد شود.

بررسی این مبتده در بیمارستان بوعالی سینا قزوین انجام گردید. این مبتده ممکن است از طریق ابتلای بکاربونات ایجاد شود. این مبتده ممکن است از طریق ابتلای بکروناویوس ایجاد شود.

بررسی علل پیوند قرنیه در بیمارستان بوعالی سینا قزوین

دکتر ابوالفضل مهرتاش*

این مطالعه در بیمارستان بوعالی سینای قزوین به صورت توصیفی انجام شد و ۶۲ بیمار طی

سال‌های ۱۳۷۵ تا ۱۳۷۷ مورد بررسی قرار گرفتند.

هدف بررسی، تعیین علل پیوند قرنیه با در نظر گرفتن سن و جنس بیماران بود.

شایع‌ترین علت پیوند قرنیه در پروندهای مورد بررسی ۳۷/۹ درصد تغییرات ساختمان قرنیه همراه

با واسکولاریزاسیون و اسکار قرنیه بود. اندیکاسیون‌های شایع دیگر، ۲۴/۱ درصد کراتوکونوس و

۱۷/۷ درصد کراتیت‌های عفونی بودند.

کلید واژه‌ها : پیوند قرنیه

Keywords : Keratoplasty

* استاد بارگروه چشم دانشگاه علوم پزشکی قزوین

□ مقدمه :

است و به مفهوم برداشتن قرنیه غیرطبیعی *Perforating* با تمام ضخامت و جایگزین کردن آن با قرنیه دهنده می باشد.

(۲) *Lammelar Keratoplasty (LK)* در صد از ضخامت قرنیه گیرنده به صورت لاملاً برداشته و قرنیه دهنده جایگزین آن می شود و در مواردی صورت می گیرد که کیفیت آندوتلیوم گیرنده خوب باشد.

(۳) *Corneal patch graft*: در این پیوند منظور حفظ ساختمان قرنیه است و در موارد سوراخ شدن حاد قرنیه انجام می شود.

(۴) *Corneal Scleral graft*: این پیوند در موقعی انجام می گیرد که آسیب به قرنیه و اسکلرا همراه با از دست رفتن نسج بوده ، در محیط قرنیه امکان حفظ بخشی وجود نداشته باشد و ترمیم ناحیه پیوند امکان پذیر نباشد.

شایع ترین علت پیوند قرنیه در کشورهای پیشرفته، پسودوفادیک بولوس کراتوپاتی (*PBK*) است. در حقیقت اندیکاسیون های تشخیصی در طی ۲۵ تا ۳۰ سال گذشته تغییر نموده اند.

در دهه ۱۹۵۰، زمانی که انجام پیوند قرنیه محدود بود ، شایع ترین اندیکاسیون های جراحی مواردی مانند: اسکار هرپتیک ؛ پیوند مجدد (*Regraft*) و کراتوکونوس (*KCN*) بودند و پیوند به علت بولوس کراتوپاتی تقریباً وجود نداشت زیرا میزان شکست آن بسیار زیاد بود. تا حدود سال ۱۹۵۷ اندیکاسیون های اصلی پیوند قرنیه در کشورهای غربی ، کراتوکونوس و پیوند مجدد بودند. در حالی که *Aphakic Bullous Keratoplasty* برای انجام پیوند به سرعت در حال گسترش و شکل گیری بود. ورود لنز های داخل چشمی ، *PBK* را به

مفهوم عمل پیوند قرنیه در تاریخ سابقه صد و پنجاه ساله دارد. لکن کار جراحان پیشروی مانند ون هیپل (*Von Hippel*) ، که کراتوپلاستی لاملاً را در آلمان رواج داد ، آغازی جدید در پیوند قرنیه بود. روش جدید پیوند قرنیه در سال ۱۹۵۲ آغاز شد که استوکر (*Stocker*) اولین بار گزارشی موفق از پیوند قرنیه برای درمان ادم قرنیه ارائه داد. این موفقیت به میزان زیادی به خاطر مصرف قطره استروئید و دسترسی به سوزن ها و نخ های ظرف بود.

اگرچه فقط تا چهل سال قبل کراتوپلاستی از اقدامات نادر پزشکی محسوب می شد و در حال حاضر تخمین زده می شود که تنها در ایالات متحده سالانه حدود سی و پنج هزار پیوند قرنیه انجام می شود (۱). در ایران اولین بار پیوند قرنیه در سال ۱۳۱۴ در بیمارستان فارابی صورت گرفت و هم اکنون این عمل جراحی در اکثر مراکز دانشگاهی و بعضی مراکز دیگر انجام می شود. باید توجه داشت که با جلوگیری از خروج ده بیمار به خارج از کشور جهت پیوند قرنیه می توان یک مرکز چشم پزشکی را به طور نسبی تجهیز نمود (۱).

قرنیه بافت شفاف و بدون رگی است که در بخش قدامی لایه خارجی چشم قرار گرفته و ساختمانی کروی شکل دارد ولی به علت اینکه لیمبوس در جهت عمودی بیشتر گسترش یافته، بیضی به نظر می رسد. پیوندهای قرنیه ، یکی از شایع ترین پیوندهای آلوگرافت است. هدف از پیوند قرنیه حفظ تمامیت کره چشم ، بهبود بینایی بیمار ، برطرف کردن انواع کدورت های قرنیه ، ترمیم پارگی و پرفوراسیون قرنیه به علل گونا گون است. پیوند قرنیه به چند روش انجام می شود :

(۱) *Penetrating Keratoplasty (PK)* که نام صحیح آن

قرنیه در گروههای زیر تقسیم‌بندی شدند :

- ۱) دژنراسیون قرنیه
- ۲) کراتوپاتی بولوس
- ۳) بیماری‌های مادرزادی قرنیه
- ۴) دیستروفی‌های قرنیه
- ۵) اکتازی‌های قرنیه
- ۶) پیوند مجدد قرنیه
- ۷) کراتیت‌های عفونی (تب خال، باکتریال، ویروسی)
- ۸) اسکار و یا تغییر ساختاری قرنیه

■ یافته‌ها :

پرونده‌های ۶۲ بیمار که در بیمارستان بوعلی سینای قزوین تحت عمل جراحی پیوند قرنیه قرار گرفته بودند، مطالعه گردید.

شایع‌ترین علت پیوند قرنیه ۲۳ مورد (۳۷/۹) درصد) دژنراسیس و اسکار قرنیه بود. علل مهم دیگر پیوند قرنیه شامل کراتوکونوس ۱۵ مورد (۲۴/۱) درصد؛ کراتیت عفونی (هرپس باکتریال فارچی) ۱۱ مورد (۱۷/۷ درصد)؛ بیماری‌های مادرزادی قرنیه ۴ مورد (۴/۶ درصد)؛ بولوس کراتوپاتی، دیستروفی قرنیه و رد پیوند هر کدام ۳ مورد (۴/۸ درصد) بودند (نمودار شماره ۱).

از کل ۶۲ مورد پیوند قرنیه، ۳۶ بیمار (۵۸/۱) درصد) مرد و ۲۶ بیمار (۴۱/۹ درصد) زن بودند. شایع‌ترین علت پیوند قرنیه در مردان و زنان دژنراسیس و اسکار قرنیه بود.

علل پیوند قرنیه در مردان به ترتیب شیوع عبارت بودند از :

دژنراسیس و اسکار قرنیه ۱۳ مورد (۲۰/۹ درصد)؛ کراتوکونوس ۹ مورد (۱۴/۵ درصد)؛ کراتیت عفونی ۷ مورد (۱۱/۳ درصد)؛ رد پیوند و بولوس کراتوپاتی هر کدام ۲ مورد (۲/۳ درصد)؛ بیماری مادرزادی قرنیه ۲

عنوان عارضه مهم کاتاراکت و علت اصلی برای انجام پیوند قرنیه مطرح نمود. به دنبال ورود داروهای ضد ویروس از میزان نیاز به جراحی پیوند به علت آلدگی با هرپس کاسته شد. اطلاعات به دست آمده از بیمارستان چشم پزشکی آمریکا نشان می‌دهد که در سال‌های ۱۹۸۳ تا ۱۹۸۸، ۱۶/۳ (Fuch's Dystrophy : ۲۲/۹ درصد) و کراتوکونوس (۱۵/۱ درصد) سه علت اصلی پیوند قرنیه هستند (۸).

براساس مطالعه‌ای که در بیمارستان چشم پزشکی مورفیلدر انگلستان طی سال‌های ۱۹۸۴ تا ۱۹۸۵ انجام گرفت، کراتوکونوس (۲۳/۴ درصد)؛ پیوند مجدد ۱۷/۲ درصد) و بولوس کراتوپاتی (۱۲/۶ درصد) از شایع‌ترین علل PK بودند (۵).

در یک مطالعه هشت ساله که در بیمارستان لبافی نژاد تهران انجام شد نیز شایع‌ترین علت پیوند قرنیه کراتوکونوس (۲۶/۳ درصد) و سپس SHK (۱۹/۲) درصد) بود. به علاوه مجموع ABK و PBK با شیوع ۱۱/۸ درصد در مکان سوم و معادل با Failed graft قرار داشت (۱).

البته نکته حائز اهمیت سیر افزاینده بروز ABK و PBK در ایران به عنوان اندیکاسیون‌های مهم برای پیوند قرنیه است. این امر آموزش هرچه دقیق‌تر جراحی کاتاراکت خارج کپسولی به چشم پزشکان و دستیاران را طلب می‌نماید.

■ مواد و روش‌ها :

در این مطالعه، علل پیوند قرنیه در مرکز پزشکی بوعلی سینای قزوین طی سال‌های ۱۳۷۵ تا ۱۳۷۷ مورد بررسی قرار گرفت. ابتدا دفاتر ااتاق عمل چشم به طور کامل بررسی شد. نام و نام خانوادگی و شماره پرونده بیماران ثبت و بیماران براساس علل پیوند

در صد) بیماری‌های مادرزادی زیر ۳۰ سال و ۲ مورد (۳/۲ در صد) بولوس کراتوپاتی در سنین بالای ۶۰ سال (جدول شماره ۱).

از ۲۳ مورد دژنسانس قرنیه ۷ مورد (۱۱/۳ در صد) ناشی از تراخم؛ یک مورد (۶/۱ در صد) ناشی از اسکار ترموماتیک و ۱۵ مورد (۲۴/۲ در صد) به علت کدورت‌های ناشی از کراتیت‌های بهبود یافته، بودند. در کراتیت‌های عفونی ۳ مورد (۴/۸ در صد) با علت فارچی؛ ۷ مورد (۱۱/۳ در صد) ناشی از ویروس هرپس و یک مورد (۶/۱ در صد) با کتریال بود.

به طور کلی تکنیک جراحی مورد استفاده در پیوندهای انجام شده در بیمارستان بوعلی سینا در ۵۷ مورد از روش کراتوپلاستی پروفوراسیونی یا (PK) و در ۵ مورد از روش لاملاً کراتوپلاستی بود.

شایع‌ترین علت کراتوپلاستی نفوذی، دژنسانس و اسکار قرنیه بود که ۳۱/۶ در صد کل اعمال جراحی را تشکیل می‌داد. در رتبه بعدی کراتوکونوس ۱۵ مورد (۲۶/۳ در صد)؛ کراتیت عفونی ۱۱ مورد (۱۹/۳ در صد)؛ بیماری‌های مادرزادی قرنیه ۴ مورد (۷ در صد)؛ بولوس کراتوپاتی، دیستروفی قرنیه و رد پیوند هر کدام ۳ مورد (۵/۳ در صد) بودند.

در سال ۱۳۷۶ شیوع اسکار و دژنسانس قرنیه ۱۴ مورد و در سال ۱۳۷۵، ۹ مورد بود. یعنی از ۱۴/۵ در صد به ۲۲/۶ در صد افزایش نشان می‌داد. پیوند قرنیه به علت کراتوکونوس در سال ۱۳۷۶، ۱۴/۵ در صد بود که ۴/۸ در صد نسبت به سال ۱۳۷۵ افزایش نشان می‌داد. در سال ۱۳۷۵ شیوع کراتیت عفونی ۸ مورد (۹/۱۲ در صد) بود که در سال ۱۳۷۶ به ۳ مورد (۴/۸ در صد) کاهش یافت.

بحث و نتیجه‌گیری:

در حدود ۲۰ سال قبل علل شایع پیوند قرنیه

مورد (۲/۳ در صد) و دیستروفی قرنیه یک مورد (۶/۱ در صد).

علل پیوند قرنیه در زنان به ترتیب شیوع عبارت بودند از: دژنسانس و اسکار قرنیه ۰ امورد (۱/۱۶ در صد)؛ کراتوکونوس ۶ مورد (۹/۷ در صد)؛ کراتیت عفونی ۴ مورد (۴/۶ در صد)؛ بیماری‌های مادرزادی قرنیه و دیستروفی قرنیه هر کدام ۲ مورد (۲/۳ در صد)؛ رد پیوند و بولوس کراتوپاتی هر کدام یک مورد (۱/۶ در صد).

مقایسه میزان شیوع علل گوناگون پیوند قرنیه بین زنان و مردان نشان داد که میزان شیوع دژنسانس و اسکار قرنیه در مردان ۲۰/۹ در صد و در زنان ۱/۱۶ در صد؛ کراتوکونوس در مردان ۱۴/۵ در صد و در زنان ۹/۷ در صد؛ کراتیت عفونی در مردان ۱۱/۳ در صد و در زنان ۴/۶ در صد؛ بیماری‌های مادرزادی قرنیه در مردان ۴/۶ در صد و در زنان ۲/۳ در صد؛ رد پیوند در مردان ۲/۳ در صد و در زنان ۶/۱ در صد؛ دیستروفی قرنیه در مردان ۱/۶ در صد و در زنان ۲/۲ در صد؛ بولوس کراتوپاتی در مردان ۲/۳ در صد و در زنان ۱/۶ در صد بود (نمودار شماره ۲).

بیشترین تعداد بیماران در گروه سنی بین ۱۶ تا ۳۰ سال قرار داشتند و ۱۷ نفر (۲۷/۴ در صد) از ۶۲ بیمار در این رده سنی بودند. شایع‌ترین رده سنی که بیماران به علت کراتوکونوس تحت پیوند قرار گرفتند بین ۱۶ تا ۳۰ سال و میزان شیوع آن ۷ مورد (۱۱/۳ در صد) بود. توزیع سنی شیوع پیوند قرنیه با توجه به علل پیوند به شرح ذیل بود:

۸ مورد (۱۲/۹ در صد) دژنسانس قرنیه در سن بالاتر از ۶۰ سال؛ ۵ مورد (۸/۱ در صد) کراتیت عفونی بین ۳۱ تا ۴۵ سال؛ ۲ مورد (۳/۲ در صد) دیستروفی قرنیه بین ۱۶ تا ۳۰ سال؛ ۴ مورد (۶/۴ در صد)

صحیح، پیوند قرنیه به علت کراتیت‌های هرپسی رو به کاهش است.

در بیماران مورد بررسی موارد بیماری کراتوکونوس به عنوان علت پیوند قرنیه نسبت به سال قبل افزایش نشان می‌داد. همچنین دژترسانس و اسکارهای قرنیه نیز در سال ۷۶ نسبت به ۷۵ افزایشی معادل ۸/۷ درصد داشت. ولی بر عکس کراتیت‌های عفونی در سال ۱۳۷۵ نقش مهمتری به عنوان اندیکاسیون پیوند قرنیه داشتند و این شاید به علت درمان مناسب بیماران مبتلا به کراتیت مراجعه کننده به بیمارستان بوعلی سینا بوده است.

در کشورهای غربی کراتوکونوس، کدورت‌های قرنیه ناشی از زخم‌های عفونی به خصوص هرپس و پیوند مجدد بود. در حالی که امروزه به علت انجام عمل به روش خارج کپسولی و گذاشتن لنز داخل چشمی، کراتوپاتی‌های ناشی از این جراحی دو میں علت پیوند قرنیه در کشورهای پیشرفته است. همچنین به علت افزایش طول عمر، دیستروفی آندوتیال فوکس از علل مهم پیوند قرنیه گردیده است.

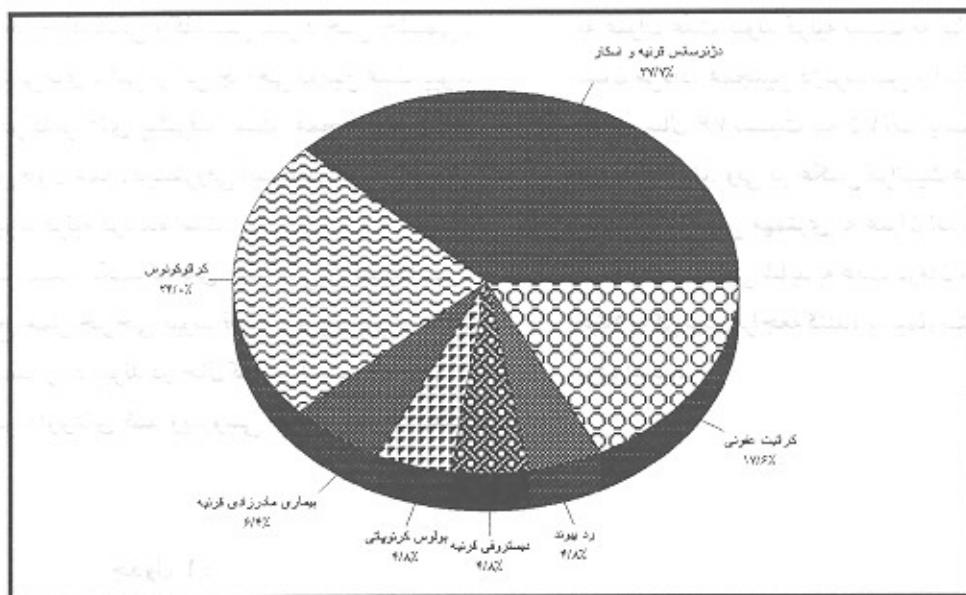
با بهبود تکنیک‌های جراحی و اندیکاسیون صحیح عمل جراحی پیوند قرنیه، میزان پیوند مجدد قرنیه بعد از رد پیوند در حال کاهش است. همچنین با پیدایش داروهای ضد ویروسی جدید و درمان‌های

جدول ۱:

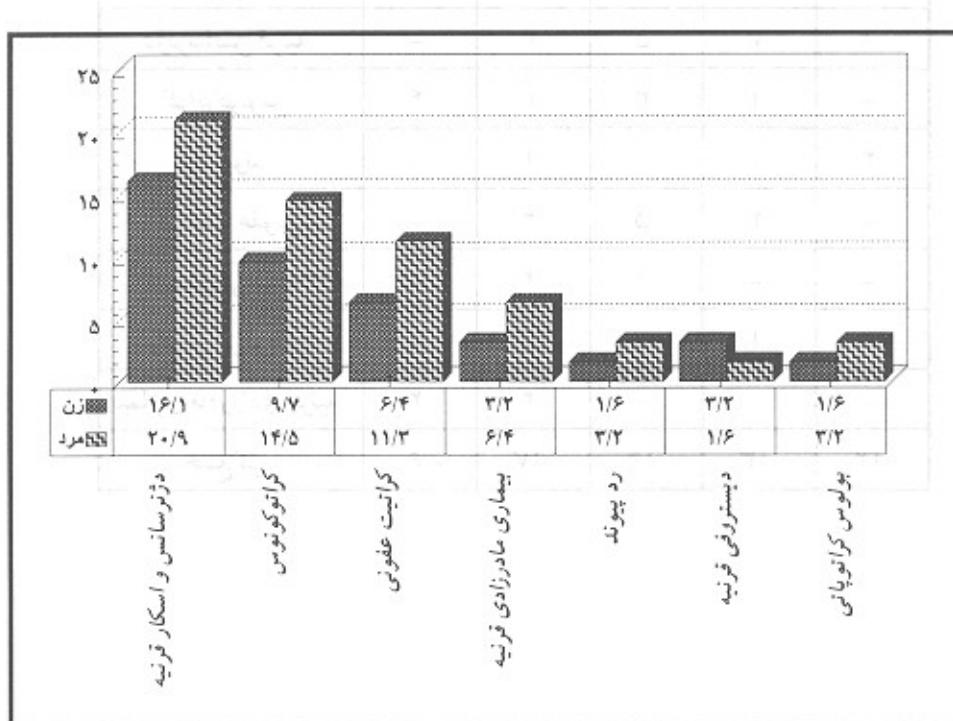
تعداد بیماران با توجه به گروه سنی و اندیکاسیون پیوند

علل پیوند	≤ 15	۱۶-۳۰	۳۱-۴۵	۴۶-۶۰	≥ 60
دژترسانس قرنیه	-	۳	۵	۷	۸
کراتوکونوس	۴	۷	۳	۱	-
رد پیوند	-	۱	-	-	۲
کراتیت عفونی	-	۲	۵	۴	-
دیستروفی قرنیه	-	۲	۱	-	-
بولوس کراتوپاتی	-	-	-	۱	۲
بیماری مادرزادی قرنیه	۲	۲	-	-	-
جمع کل	۶	۱۷	۱۴	۱۳	۱۲

نمودار ۱ : شیوع علل پیوند قرینه در کل ۶۲ مورد

نمودار ۲ :

شیوع علل پیوند بر حسب جنس

مراجع :

- 1980-1988 Cornea. 1991 ; 10 (3): 210-6.
7. Mamalis N. etal. Chaning trends in the indications for penetrating keratoplasty. Arch ophthalmal. 1992 Oct ; 110 (10) : 1409-11.
8. Morrison LK , Watman SR. Management of poedophadic bullous keratoplasty ophthalmic surg. 1989 Mar ; 20 (3) : 205-10.
9. Rapuano , C. J. Indications for outcomes of repeat penetrating keratoplasty. Amj ophthal. Jun ; 109 : 1990. 689-95.
10. Smith , R. E. Keratoplasty : changing indications 1947 to 1978. Arch ophthal. 1980 July ; 198 : 1226-29.
11. Williams , K. A. Sawyer , etal. Report from the Australian corneal graft.
- 1- جوادی ، محمد علی و دیگران. پیوند قرنیه موارد انجام و نحوه درمان آن. دفتر علمی شرکت پخش البرز. ۱۳۷۲.
2. Arffa Rc. Graysons disease of the cornea. 3rd ed. St louis , Mosby , 1991.
3. Brady Se etal. Clinical indication for & procedues associated with penetrating keratoplasty 1983-1988. Amj Ophthalmol. 1989 Aug 15 : 108 (2).
4. Brightbill , MD. Corneal surgery : Theory , Techique and tissue. Toronto , S.C.V. Mosby company, 1980.
5. Hyman L , Wittponn J , Yang C. Indication & techniques of penetrating keratoplasty 1985-1988 Cornea. 1992 Nov ; 11 (6) : 5736.
6. Lindquist TD etal. Indications for keratoplasty: